

Sygn. akt III CSK 31/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku G. M.

przy uczestnictwie A. B., X. B., S. B. syna J., S. B. syna W., D. K., M. K., P. K.,
S. K., B. L., M. M., M. R., A. S., H. B., P. P. i R. B.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 16 maja 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestniczki P. P.
kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset zł) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego, a ponadto przyznaje adw. A. S.
(Kancelaria adwokacka w K.) od Skarbu Państwa - Sądu
Okręgowego w K. kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset zł) z należnym
podatkiem od towarów i usług tytułem wynagrodzenia
za udzielenie wnioskodawczyni pomocy prawnej z urzędu
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację wnioskodawczynie od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie o stwierdzenie nabycia nieruchomości przez zasiedzenie.

Od postanowienia Sądu drugiej instancji wnioskodawczynie wniosła skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącej, że skarga jest oczywiście uzasadniona, powinna ona w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, iż rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżąca wykaże, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ., 21 września 2010 r. nie publ.).

Skarga wnioskodawczynie, pomimo że we wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołane zostały liczne przepisy prawa materialnego i procesowego, rzekomo naruszone przez Sąd drugiej instancji, wymierzona jest rzeczywistości w ustalenia faktyczne. Wnioskodawczynie posługuje się argumentami stanu faktycznego ocenianego przez nią subiektywnie i w istocie zarzuca niezbadanie „całokształtu okoliczności faktycznych”.

Z tych względów Sąd Najwyższy, zważywszy także na art. 398² § 3 k.p.c., brak podstaw do przyjęcia skargi do rozpoznania. Z tych przyczyn Sąd najwyższy

orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygając na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w związku z art. 398²¹ i 391 § 1 k.p.c.

Zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni z urzędu w postępowaniu kasacyjnym przyznano na podstawie § 8 pkt 1, § 6 pkt 7 oraz § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461).

[aw]